

Eef Ham

Reisverslag Portugal 11 maart tot 18 maart 2011.

3 uur opgestaan s'nachts, 4 uur vertrekken op weg naar schiphol, daar stond ik te wachten op een vrijwilligster Marloes, die met mij op zou reizen, vijf over 10 kwamen we aan in Faro, richting Almancil, op weg naar de plaats waar Laura en Gieni woont, in de Algarve, net daar buiten is het asiel, eerst koffie gedronken.

Op weg naar het asiel waar zo'n 400 honden verblijven en zo'n 20 zwerfkatten.

Het asiel word daar wel zo schoon mogelijk gehouden, 2 grote reuen die vreselijk aan het vechten waren, en ik hoorde dat er hoogstwaarschijnlijk eerdaags wel één doodgebeten van word, waarom worden die niet uit elkaar gehaald, dit is vreselijk om te zien, een herder met een verschrikkelijke oorontsteking, hij loopt daar met zijn scheve kop, een hond die daar ligt op het cement, de kwijl loopt langs zijn bek, stres dat hij gebeten word, voelt zich niet op z'n plek, vreselijk geblaf en gejang van honden die elkaar bijten, een oude hond met een groot gezwel wat onder aan zijn buik hangt, en dan die trieste ogen die vragen help me toch, waarom zit ik hier, ik wil liefde en een aai over mijn kop, een knuffel. Het behandelen van verwonding is er niet bij, de kosten zijn te hoog, er word er ook regelmatig één doodgebeten door dominerende honden, maar is te weinig plek om ze apart te zetten.

Daar vandaan op weg naar de dierenarts met 4 hondjes, één had ringworm op zijn kop, de ander kennelhoest of longontsteking, gechipt ontwormd, en ze kregen antibiotica, we kregen het hondje Darla mee in de badkamer, woog maar 3.50 kilo, broodmager en ze was 6 maanden oud, ze hoestte en had het benauwd en had vreselijk diaree, maar wij namen de verzorging op ons.

De tweede dag.

We hebben de honden gepild ontwormd en behandeld voor de vlooien en gelabeld met een SOS nummer, plots schoot er een hek los, zo'n 40 honden vlogen er uit, alles was in rep en roer, de rillingen vlogen door mijn lijf, achter zit een hoogzwangere hond tussen de andere honden in, bang dat zij zal gaan baren en haar jongen opgevreten zullen worden, daar moest wat aan gedaan worden, en hebben de hond apart gezet, de zelfde nacht baarde ze 12 pups, 2 mocht ze er houden de rest lieten ze inslapen, er is geen andere keuze, er zijn er teveel, 2 mannen staan buiten het asiel, ze willen hun hond dumpen, ze hebben genoeg van hun hond, walgelijk, wat is de wereld toch wreed. De naam bordjes opgehangen waar alles bij gehouden kan worden, zoals medicatie, en een aantal hokken schoongemaakt.

De derde dag.

Artsen zonder grenzen zijn gearriveerd, zij zullen vrijwillig de honden en katten steriliseren en castreren, ook van buiten het asiel komen er mensen hun dier laten behandelen, en wij zijn daar ook weer om hun de helpende hand te bieden, de spanningen lopen behoorlijk op, waar is het begin en waar is het eind.

We hebben de hokken schoongemaakt en gedesinfecteerd, zodat de honden die geholpen zijn meten in een hok kunnen, er werd op drie gedeeltes geopereerd, een enorme drukte, lopende band werk, zo'n 40 honden per dag willen ze doen, ook de katten gevangen en in boxen gezet, en op weg gebracht naar de zogenaamde operatie kamer, links de katten die nog geholpen moesten worden en rechts die waren klaar, het is maar behelpen, een kattenbox op de grond en een handdoek er over, dan op de hurken de katten opereren, omdat er geen tafels zijn. Moe maar voldaan zouden we naar huis gaan, daar zagen we een broodmagere hond langs de kant van de weg, ik stapte de auto uit, en gaf haar wat kluijjes die ik bij me had, het dier had zo'n vreselijke honger, en was vel over bot, ze kroop over de grond van angst, ik pakte haar op en voelde haar angst en verdriet, arm dier, ze likte mijn hand, en liet alles toe alsof ze zeggen wilde help mij toch, nou dat heb ik meteen gedaan, op weg naar de dierenarts met haar, de test leishmania laten doen en de teken weggehaald, Babesiose, het is een door teken overgebrachte parasiet welke de rode bloedcellen kan infecteren, met als gevold bloedarmoede, koorts, geelzucht en bloed in de urine, de hond zal zonder tijdige behandeling waarschijnlijk sterven.

Leishmania verschijnselen zijn stugge schilferige plekken, zweren, korsten veelal om de oorranden, gewichtsverlies, pijnlijke gewrichten nier en leverfalen.

De dierenarts gaf aan dat de test een twijfelgeval was van leishmania, de tranen rolde mij over de wangen, en ik gaf aan er moest een definitieve test gebeuren, gelukkig nam Gieni het aan, er werd een kaart klaar gemaakt met dat de hond de naam Eef kreeg en werd daar gehouden door de dierenarts.

Ondanks dat het dier zo mager en hongerig was straalde ze zoveel liefde en dankbaarheid uit.

De vierde dag.